

ОЧИСТВАНЕ на СВЕТИЛИЩЕТО



Той ми каза:
До две хиляди и триста денонощия; тогава
светилището ще се очисти.
Даниил 8:14

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Дан. 7:26-28

Светлините затъмнени, гласовете приглушени, очите притворени, дишането забавено. Всичко беше спокойно. Приглушената врява в предверието изненада петимата, които седяха презърбени в кръг на пода. Развълнувани те изразяваха емоциите на деня, точно когато влязох през вратата с присъдата.

Денят беше изпълнен с разследване, търсене и тайни. Мислите бучаха в главата ми, докато набързо раздробявах и отново събирах информацията в пъзела - но все още липсваше едно парченце: Защо? Нормално момиче от нормално семейство с нормално финансово състояние, защо ѝ беше да прави това?

Работата ми: помощник на местните хора. Целта ми: да помогна на дяконите. Проблемът: кражба.

Защо бях ангажиран с това: ставаше въпрос за моето момиче. Докато денят и часът отминаваха, заподозреният трябваше да бъде посетен от главния дякон. Присъдата му беше тъжна. Последствията бяха изключване.

Тишина изпълни порите на всеки в стаята. Всички ме наблюдаваха. Точно я бях сложил в леглото - въпреки всичко тя беше едно от моите момичета. Бях я запитал: „Защо?“

Тя беше отговорила: „Защо не?“ Това беше просто една от многото ѝ срещи с администратора. По някакъв начин тя беше унищожила цялата им милост. Сега това

беше последната сламка и тя си беше отишла. Можех ли да предотвратя това? Можех ли да направя нещо по-различно? Може би, но направих ли? Почувствах се зле - бях ли се провалил? Трябваше ли да я оставя да си отиде? Така тя нямаше да може да се изправи пред тази ужасна съдба на съда. Не. Това беше моята работа, мое задължение.

Докато продължавах да се опитвам да подгрея парчетата от пъзела в главата си, си представях как ли трябва да се е почувствал Даниил, когато е бил взет във видение в Суса, една от луксозните столица на Вавилонската империя. Даниил 7:26-28 и продължението в глава 8, показват Даниил, размишляващ върху сцената на съда. Бог отваря духовните очи на Даниил, за да му помогне предаде информацията, свързана с последния съд. Той гледа към бъдещето на своите люде и света и има избор: да каже на света и да предизвика небивала бъркотия, или да си мълчи. Докато той седи там и пребледнял размишлява върху всички въпроси, които минават през ума му, Бог му дава урок по история, като разкрива времето на този съд.

Дори днес, изучавайки Словото, ние стоим в пламенно желание да разберем за какво е този съд. Въпреки че съдът може да изглежда суров и тъжен, той е наложителен.

**Тя беше отговорила:
„Защо не?“**

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Даниил 8

В Даниил 8 на пророка се дава друг преглед на въздигането и падането на световните религиозни и политически сили. Даниил 2 и 7 вече са проследили царствата Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим. Даниил 8, започвайки с Мидо-Персия (символизирана от овен с два рога), споменава един юзел със забележителен рог (Гърция под управлението на Александър Велики), след това предсказва чрез символа на четирите рога унищожаването на Гръцката империя и въздигането на друг рог или сила. (За да няма никакво съмнение, тълкуването на видението на Даниил е дадено от ангел Гавриил в Дан. 8:19-25). Студентите по история нямат проблем с идентифицирането на последния рог като символ на Римската империя. Думите „(той) порасна твърде много към юг, към изток и към славната земя“ (Дан. 8:9), ясно се отнасят към удивителната власт, която Рим упражняваше над западната цивилизация.

След това фокусът на Даниилово видение се измества от описването на възхода и падението на нациите към истинската космическа битка между „Царя на царете“ (ст. 25) и „Вещия в лукавство“ (ст. 23): „Той се възвеличи дори до небесната войска и хвърли на земята част от множеството и

Жертвата на Исус отнема нашето осъждане.

от въздите, и ги стъпка. Да! Възвеличи се дори до началника на множеството, и отне от него вечната жертва; и мястото на светилището му бе съсипано. И множеството беше предадено на него заедно с вечната жертва поради престъплението им; и

той тръсна на земята истината, направи по волята си и успя.“ (ст. 10-12)

Отново историята свидетелства за издигането на папския Рим като религиозна и политическа сила. С неговите доктрини за светици, тайнства, човешки традиции и посредничество на свещеници, Римската църква ефективно измества фокуса на вярващите от Христовото служене в небето и го поставя върху напълно човешки институции.

Спасение в символи

Системата на светилището в Стария завет последователно сочи напред към смъртта на Христос, възкресението и служенето Му като наш Първосвещеник в небето. Тя посочва, че хората са грешни по естество и по тази причина заслужават смърт. Но жертвата на невинното животно - Исус - отнема нашето осъждане и ни дава спасение.

Видението на Даниил беше индикация, че борбата да се разберат простите благословения на спасението ще продължи до края на времето; че спасението чрез вяра срещу спасението чрез дела ще бъде един от големите въпроси в битката между Христос и Сатана.

Очевидният въпрос „Докога?“ (ст. 13) по отношение борбата между рога и Царя на множеството трябва да е заемал първо място в ума на Даниил.

Отговорът - „2300 денонощия“ (ст. 14) - оставя Даниил напълно объркан. Той признава „не го разбирах“ (ст. 27).

И въпреки това Дан. 8:13,14 е бил един от значимите адвентни текстове за повече от век и половина. Десетилетия преди адвентистите да се появят като деноминация, един мирянин-проповедник, баптист на име Уилям Милър (1782-1849) използва общоприетия принцип за тълкуване на времевите пророчества: че един пророчески ден е равен на една буквална година (Езек. 4:6).

Изучавайки този текст, Милър приема, че Исус ще се завърне в края на 2300 години, за да очисти светилището (което той е разбирал като този свят) и да установи буквалното Божие царство. Милър е бил прав в твърдението си, че този пророчески времеви период се простира от 457 г. пр.Хр. до 1844 сл.Хр., но е грешал по отношение на събитието, което ще стане в края на този период.

Къде сме сега?

Започвайки с Протестантската Реформация от 16 век, християните осъзнават, че църквата като институция не е заместник на личните отношения с Христос. Вярващите са били окуражавани да търсят Бога директно, вместо да се доверяват на човешки предания и традиции. След 1844 Бог издига Църквата на адвентистите от 7-я ден, едно движение, което поставя фокуса обратно върху Христос и Неговата роля като Спасител и Посредник в небесното светилище.

Пророчеството за 2300 години е вкоренено в Христос - Неговото земно служене, Неговата жертвена смърт и Неговото свещеническо служене. То проследява и кариерата на рога от Даниил 8 и предсказва неговата смърт (ст. 25).

Докато Христос се върне, нашата борба ще бъде да издигаме истината срещу ученията за фалшивата събота и спасението чрез дела. Отпадналата сила от Даниил 8 не е единствената, която ще узурпира мястото на Христос като Цар на царете и Господ на господарите.

Как мислите?

1. Кой е най-ранният ви спомен за пророчеството за 2300 години? Било ли е: (а) кристално ясно? (б) малко размито по краищата? (в) мътно като кал? Ако това е ново за вас схващане, как ви помага или възпрепятства вашето разбиране на космическата борба между доброто и злото?

2. Ангажирани ли сте лично в издигането на Христос и Неговия план за спасение над всички тези фалшификации?

3. Какво виждате в централния фокус на пророчеството за 2300 години? Как този фокус ви помага в християнския ви живот? Как ви помага да бъдете по-ефективен свидетел за Христос?

СВИДЕТЕЛСТВО

Дан. 8:14,26,27

За Даниил Божието светилище беше всичко. Притеснен от видението и чувстващ неговата важност, Даниил отслабна и боледуваше няколко дни. Той искаше да разбере, но защо? Защо беше светилището толкова важно за Даниил и е все още важно за нас днес?

„Сатана изобретява безброй схеми, за да окупира умовете ни, така че да не се занимават с работата, с която би трябвало да сме най-добре запознати. Архизмамникът мрази великите истини, които представят умилостивителната жертва и Всесилния Посредник. Той знае, че за него всичко зависи от отклоняването на умове от Исус и Неговата истина.

Тези, които искат да споделят ползите от посредничеството на Спасителя, би трябвало да не позволяват на нищо да пречи на задължението им за съвършена святост в страх от Бога. Ценните часове, вместо да бъдат отпадени на удоволствие, на показ или на търсене на полза, би трябвало да бъдат посветени на истинско молитвено изучаване на Словото на истината. Въпросът за изследователния съг би трябвало да бъде ясно разбран от Божиите люде. Всички се нуждаят да придобият за себе си познание за позицията и работата на своя Велик Свещеник. Иначе ще им бъде невъзможно

**„Сатана изобретява
безброй схеми, за да
окупира умовете ни.“**

да упражняват вярата, която е жизнено важна за това време, или да заемат позицията, която Бог е определил за тях. Всеки отделен човек има душа, която може да спаси или да изгуби. Всеки има дело, което трябва да бъде разгледано пред Бога. Всеки трябва

да се срещне с Великия Съдия лице в лице. Колко е важно тогава всеки ум да размишлява често върху тържествените сцени, когато съвът ще заседава и книгите ще бъдат отворени, когато, с Даниил, всяка личност трябва да застане в жребия си в края на дните.

Всички, които са получили светлина по тези въпроси, трябва да свидетелстват за великите истини, които Бог им е предал. Светилището в небето е самият център на Христовата работа в полза на човека. То засяга всяка душа, която живее на земята. То отваря пред нас плана на изкуплението, довежда ни до самия край на времето и открива триумфацията забършек на спора между правдата и греха. От най-голяма важност е всички цялостно да изследват тези въпроси и да бъдат способни да отговорят на всеки, който ги пита за причината за надеждата, която е в тях.“¹

Но дяволът знае, че времето му е кратко. „Големият измамник казва: ...Дръжте умовете на хората в тъмнина, докато тази работа завърши и ние ще сме си осигурили света, а също и църквата.“²

1 "Великата борба"

2 "Свидетелства за служители и евангелски работници"

НЕВЪЗПЕТИЯТ ГЕРОЙ ОТ ГЛАВА 8

ЧЕРНО НА БЯЛО

Дан. 8:9-12,14,20,21

Даниил 8 започва в 550 пр.Хр., 10 години преди падането на Вавилон, описано в Даниил 5, но тази мощна империя вече е била започнала да ерозира. Нова нация се издига, за да замести Вавилон като световна супер сила: Мидоперсия¹. Видението започва с Даниил, който открива, че се намира в крепостта Суса, определена да стане царски град в Мидоперсия².

Обикновено във видения, занимаващи се с царства, зверовете са странни, нечисти хибриди. Глава 8 обаче ни представя две церемониално чисти животни, използвани в службите в светилището. Въпреки че глава 8 се занимава с издигането и падането на царствата Мидо-Персия и Гърция (Дан. 8:20,21), тя се фокусира главно върху събитията, свързани със служенето на Христос в небесното

светилище. С медуите, които ни бомбардират със събитията в наша свят, е лесно да не видим работата на Христос, която Той върши за нас в небето, като се застъпва за нас с кръвта Си, която покрива множество

Видението започва с Даниил, който открива, че се намира в крепостта Суса.

грехове. Като Даниил трябва да насочим очите си към небето, към Христос и Неговото служене за нас, като помним, че независимо от греховете ни, Той работи в наша полза, за да ни очисти от всяка неправда (1Йоан 1:9).

От един от четирите ветрове на небето се издига „малък рог“, за да израсте в сила, като се разпростира към юг, изток и към Израил, Славната земя (Дан. 8:9). Повече от обикновена политическа формация, рогът придобива религиозна сила, атакува светилището и открадва от Царя на множеството hatamid или „ежедневната“, термин, използван, за да опише ежедневната ходатайствена дейност на свещеника в светилището³. Рогът открадва правото на Царя на множеството да посредничи на Божиите люде. През вековете само една сила е завладяла земи и е узурпирала мястото на Христос като Посредник и Ходатай: езическият и папският Рим. Резултатът е бил, че хората са забравили, че само Христос стои като наш Посредник и дори сега работи в наша полза.

На Даниил е казано, че видението ще трае 2300 дни. В края на това време светилището ще бъде очистено. Повече от само идея за очистване, еврейската дума nisdaf носи допълнителното значение за установяване на право за отношенията. Даниил 8:10,11 открива, че светилището, за което се говори, е в небето, където сега Христос се застъпва за нас (Евр. 8:1,2; 9:11-15). По време на годишното очистване на земята в светилището хората трябваше да почитат в Бога, докато Той работеше в тяхна полза, освобождавайки светилището от греховете, натрупани през годината. По подобен начин, хората живеещи след 2300 денонощия, по време на очистването на небесното светилище, би трябвало да почитат в Божията благодат, като се доверяват на Неговата способност да освободи тях и цялата вселена от греха.

1,2 Леон Уудс, "Коментар върху Даниил"

3 Франк Б.Холбрук, Симпозиум върху Даниил, т. 21

ИМА КАК

Даниил 8

Видението, представено на Даниил в глава 8, започва с овен (ст. 3) и козел (ст. 5), които самият Гавриил тълкува като царете на Мидия и Персия (ст. 20), и царят на Гърция (ст. 21). Как е възможно това да се приложи за нас, които живеем векове след тези събития? Като християни, които живеят във времето на края, това видение е от тържествена важност. Не веднъж, а два пъти Гавриил казва на Даниил „видението се отнася до последните времена“ (ст. 17,19). Първо, пророчеството и историята са свидетели, че Бог е ангажиран в човешките дела. Бог е показал отново и отново, че на Неговите пророчества и на Неговото Слово може да се вярва. Второ, това видение също включва отпратка до 2300 денонощия (ст. 14). Тази препратка към очистването на светилището касае небесното светилище в 1844, като с това започва „изследователният съд“. Следователно видението за 2300-те денонощия би трябвало да повлияе нашия ежедневен живот.

Това, което докарва сериозността на този съд до нашата собствена врата, е фактът, че този дълъг пророчески период, които трябваше да даде начало на последното дело в небесното светилище, свършва в 1844. От тогава последната работа за нашето спасение е продължила, чрез изследване на характера на всеки човек и прощаване на греховете на тези, които биват намерени достойни да им бъдат простени греховете¹.

Неизбежно ще се изправим пред Съдията в небесния съд. Може да се чувстваме не особено комфортно, особено след опита си с нечестните съдилища на земята, но знаем, че сам Исус ще бъде Съдия. Той ще бъде също наш Адвокат, ако установим едно

постоянно приятелство с Него - да позволим Неговият характер да заеме мястото на нашия. Един начин да развием подобно приятелство с Исус е да отделяме време всеки ден за изучаваме Библията и да се молим.

1. Отделете време. Това означава повече от обичайното време, което прекарваме с Него. Трябва да търсим спасяващото Му приятелство, защото без Него не можем да направим нищо (Йоан 15:5).

2. Останете свързани с Него всеки ден. Прекарването на съботата с Него е нещо естествено. Не би трябвало да Го търсим само в събота, а във всеки момент от живота си.

3. Изучавайте Библията. Това означава нещо повече 15 минути за изучаване на урока. Изберете си библийска тема (притчите на Исус или някоя биография) и задълбочете интереса си във времето, което прекарвате с Бога.

4. Молете се. Не може да се каже достатъчно много за молитвата. Но „ако Спасителят на хората, Божият Син, чувстваше нужда от молитва, колко повече би трябвало слабите, грешни смъртни да чувстват необходимостта от сериозна, постоянна молитва“².

Как мислите?

Как бихте описали своето настоящо приятелство с Исус и в кои области от живота ви можете да го развиете?

1 Урия Смит, "Пророчествата на Даниил и Откровение"

2 Е.Г.В., "Пътят към Христа"

ГЛЕДНА ТОЧКА

Дан. 8:26

Когато бях помолен да пиша върху Даниил, в началото се притесних. Израснал съм като адвентист, но не можех да се възприема като доктринален вехтошар. Даниил е книга, която съдържа толкова много пророчества и тайни, че понякога почти се плаша да я чета.

Наскоро се сгодих и във времето, когато четете това, се надявам да бъда щастливо женен. Мисля, че не съм сам, когато казвам това, но харесвам живота си. Щастлив съм от посоката, в която върви; имам бъдеще, което е пълно с надежда; просто сега започвам. Съвсем различно от моето положение е това на моите дядо и баба. Сега, когато приближават края на живота си, те го очакват и гледат към бъдещия си живот с Христос. Те гледат на последното време като завършек на живота си. Аз го възприемам като бързо приближаваща дата, която изяжда живота ми. Искам да живея, да завърша училище, да прекарвам време със съпругата си и да имам деца. Искам да пътувам, да опитвам хубава храна и да срещам хора. Искам да работя и да си плащам сметките. Искам да седя в къщи и да мързелувам. Искам да направя толкова много неща - и когато мисля за края на света, почти се натъквам.

Колко съм късоглед и неблагодарен за това, което Бог ни е дал. Мисля, че е важно да се радвам на приятелите и семейството тук на земята, но как е възможно да се страхувам от идването на Исус, та правя гримаси? Земните плодове не са нищо повече от малко загнило петънце в сравнение с чудото на небето. Любовта и връзката между мен и моята бъдеща съпруга са нищо, сравнени с това, което всеки от нас ще преживее, когато бъдем в небесния град с нашия Създател.

Даниил 8 говори за рогове и царе, които се издигат и се атакуват един друг. Този текст ясно изрежда серията от събития, които ще дойдат. Даниил има видение и ангел Гавриил обяснява събитията. Това, което касае основно мен, е записано към края. В стих 26 Гавриил казва: „Запечатан е видението, защото се отнася за далечни времена“. „Далечните времена“ са били далечни някога, а сега ние живеем в бъдещето. Ще цитирам доста използваното клише „Бъдещето е сега“. Ние живеем в последните дни и би трябвало да намерим надежда в това. Нашите глупави гребнави животни скоро ще разцъфнат в пълна и неограничена връзка с нашия Създател.

Не копнейте за настоящия си живот, а се дръжте за надеждата, че скоро ще си бъдем у дома.

**Как е възможно
да се страхувам от
идването на Исус, та
правя гримаси?**

ИЗСЛЕДВАНЕ

Даниил 8

С две думи

Даниил получи видение за събития, свързани с „времето на края“ (Дан. 8:19). Той откри, че това видение е толкова объркващо и смущаващо, че легна изморен и болен за няколко дена. В ранните години на 19в. Уилям Милър започна да изучава ревностно това пророчество и откри времевата линия от 2300 денонощия, простираща се от 457 г.пр.Хр. до 1844 г.сл. Хр. По-късно адвентистите от 7-я ден стигнаха до разбирането, че в 1844 Христос е започнал служенето Си като наш Спасител и Посредник в небесното светилище. Това означава, че съдебният процес е започнал.

А защо не?

- Направете няколко свободни асоциации с думата „съд“. Включете хронометър за 5 или 10 минути, след това напишете всичко, което ви е дошло на ум през това време.
- Направете колаж от религиозни символи, използвани през историята. Запитайте се: „Кой символ има най-голямо значение за мен и защо?“
- Изиграйте ролята на човек, който е обвинен, че е направил нещо нередно. Нека няколко души да отправят обвиненията, друг да говори във ваша защита, но на вас да не се позволява да казвате каквото и да било.
- Прочетете историята за възхода на Римската империя. Обърнете внимание защо тази сила е спомената в библейското пророчество.
- Гледайте някои от филмите по книгите на Джон Гришам (например The Pelican Brief, The Client, The Partner, и др.). Анализирайте как човешката законова система, описана в тези филми, контрастира с Божията законова система.
- Дискутирайте с членове на семейството си или с приятели следния въпрос: „Какво трябва да направим, за да бъдем спасени?“ Като група анализирайте дали животът ви съответства на отговорите.
- Напишете математическите изчисления, които накараха Уилям Милър да повярва, че Исус ще дойде през 1844. (Виж www.nisbett.com/sanctuary/twenty_three_hundred_day.htm)

Полезни връзки

"Великата борба", гл. 18.

Еверет Н. Дик, "Уилям Милър и адвентната криза"